

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

VI. Jnsignis haereticorum pertinacia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

ipſi, nec ſociorum Catholicorum quiſquam, ullum unquam rebellionis aut in Reginam aut patriam conſpirationi crimen, velleuſimo verbo confeſſiſint; & ex ijs ipſis quodrum deportabant, vnuſ falſiſſima accusatione, in iudicio publico fuſiſet abſolutus. Proinde P. Gaspariu in eam ſententiā multa locutus, iterum atque iterum obſerat duc̄tores ſuos, ut ad cauſam dicendam in Angliam reducantur, ac publico iudicio ſiſtantur; vel ſalem ut ibi pro Chriſto potius & innocentia ſua deſenſione ingalentur, quam ut hacluſulent in ſamia in aliena terra compareant. At reſpoſum eſt, id in iſorum poſteſtate non eſt, ſe mandatum regium implere debere. Proceſſimus igitur, ut potuimus nos in uiuē cōſolantes, ac gaudentes quod hanc contumeliam pro nomine Ieſu, uicimque patientiē tulim⁹, ac tandem Deo iuuante Boloniam appulimus, unde poſtquam ducitoribus noſtriſ valediximus, ad varias Gallie urbes, ut quisque habebat cōmoditatem profecti, demum omnes ferè Rhemos ad communem patrem Alanum perrexitimus.

In quemcumque autem locum ad confratres aut ſuperiores noſtri venimus, eos de nobis valde anxijs reperi⁹, audierant enim hereticorum aut maleuolorum falſiſrum oībus, noſhoc exilium ob metum periculorum in Anglia ul̄tro procurasse, ſtationem noſtrām reliquife, aut etiam quod grauius eſſet, aliquid hereticis in religione ceſſife. Sed quum rem omnem ex nobis ab unde intellexiſſent, multique noſtrū ſe porr̄d paratos eſſe diſerent, quando cumque ſuperioribus placereſt, ſine omni periculorum exceptione redire, incredibiliter latati ſunt in domino. Atque de iſis non domi trucidatis, ſed ita patria pulſiſ, in exemplum ac argumentum clementia Regie, aduersarij paſſim loquuntur libenter; & in ſo periſſunt atque inſtant am impudenter, ut quo plures fuerint in exilium detruſi, eo magis elucere putent magiſque commendari apud exteris nationes, praeclaram iſam Regina clementiam. Nuperigitur ea dem fraude & crudelitate qua ſuperiores, in Galliam eiacerunt viginti duos ex Eboracensi & Hullensi carceribus, qui omnes ſacerdotes ſunt, vno excepto, quia tamen eſt Diaconus. Hi omnes maxima ex parte, non ſolum vinculis & carceribus, ſed ſenio etiam ſunt confeſti. Nam alijs ſexaginta, alijs septuaginta, alijs plures annos habent. & inter eos unus eſt octogenarius. Multi horum licet ſint valde ſenes, magnam tamen etatis partem in vinculis peregerunt; ita ut reperiantur, inter illos qui viginti & ſex annos, paientiſſime & conſtantifime tulerint omnia illa incommoda qua tot annorum, & zaliū hereticorum iniquitas incarceratis ſolet afferre. Hæc quidem ille.

VI. Liber deinde in Anglia proculis fuit, Iuſtitia Britannica nominatus, eoque in ſigni illiſe uitia in Catholicos exercita, color quæſitus. Nec mirum hoc in hæreticis; qui etiam foediffimas ſuas actiones quo cumque praetextu palliare noſunt. Biſlibro alius deinde à Catholicis fuit opeſtus, & quamplurima ciuſ mendacia oſtena. Legens hunc quidam Regina Consiliarius, ad amicum dixiſſe ferrur; Miror cur Pontificij etiam prudentiore ſtam aperco, preſſe ac libere ſua Maieſtati ac magiſteratuum actiones & editiſtare ſuens atque inſtentur, nam licet (aiebat) fortassis nos in religione & regimeſ erroris conuincant, illud tamen cogitare debent, nos huic uſque progreſſos, ſaluo honore & ſecuriſtate noſtra non poſſe reſilire; ne tantam reginam ob humiliū iſorum & pauperum hominum demonstratio-nes ac clamores poſſe aut velle pedem reſerue. Sic ille. Ex quo hæreticorum eluet pertinacia: quibus idem accidit quod ijs qui in veprera incidenti qui tanto magis manus & corpus vulnerant, quanto tenacius veprera & spinas apprehendunt. Et quo tu quisque hæreticorum, etiam erroris conuictus, errorem fateri voluit? Succumbere malunt, preſertim qui iam exiftimatioſis aliquid colleguerunt, quam cedere: diabolo mundanę vanitatis puluerem oculis iſorum iniſcienti, ut excœdi in exitium præcipites labantur, & alios ſecum trahant.

MARTYRIA QVORVM DAM & circa ea miracula. Cardinalis Caſtilionis mors. Oratoris Gallici in Anglia priuilegium.

CAPUT X.V.

ARGUMENTVM.

- I. Miracula quorundam martyrum. De Fischedo Roſſensi Epifcopo, & Thoma Moro.
- II. Alia quadam miracula.
- III. Iudices quidam Angli ob iniuste latam ſententiam ſubiranea morte à Deo Catholicorum cauſam agenti, puniti.
- IV. Elisabetha cum exteris Principibus confederates. Mors VValsingami, Catholicorum, dum vixit flagelli.

V. LXXX